

Sygn. akt IV K 172/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agata Lipniewska

Przy udziale prokuratora: Aldony Ścisłowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 listopada 2017 r., 15 lutego 2018 r., 5 kwietnia 2018 r., 26 czerwca 2018 r. i 23 sierpnia 2018 r. sprawy

M. K.

s. E. i C. z d. G.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że

w dniu 13 września 2016 ok. godz.: 08.36, w S. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego wyroku Sądu (...) w S., sygn. akt. (...) środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 03 maja 2014 roku do 03 maja 2024 roku (10) lat, oraz orzeczonego wyroku Sądu (...) w S., sygn. akt. (...) środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 18 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2017 roku (5) lat, a nadto nie stosując się do decyzji właściwego organu tj. Urzędu (...) S. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami z dnia 27 sierpnia 2014 roku nr:(...) prowadząc sam. osob. m-ki O. (...) o nr rej. (...),

to jest o czyn z art. 244 k.k. w z biegu z art. 180 a k.k. w związku art 11 par. 2kk

orzeka

I uznaje oskarżonego M. K. za winnego tego, że w dniu 13 września 2016 ok. godz.: 08.36, w S. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego wyroku Sądu (...) w S., sygn. akt. (...) środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 03 maja 2014 roku do 03 maja 2024 roku (10) lat, oraz orzeczonego wyroku Sądu (...) sygn. akt. (...) środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 18 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2017 roku (5) lat, to jest popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 244 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 244 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, w tym opłatę od kary w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych;

Sygn. akt IV K 172/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu (...) w S. z dnia 10 kwietnia 2012 r. w sprawie (...) M. K. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 4 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Nadto orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. Również wyrokiem Sadu (...) w S. z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie (...) został on skazany za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 lat.

Decyzją Prezydenta (...) S. z dnia 27 sierpnia 2014 r. numer (...) cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B na okres 10 lat.

Pomimo orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz cofniętych uprawnień w dniu 13 września 2016 r. około godziny 08.36 M. K. postanowił kierować samochodem. Wsiadł do samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który zaparkowany był w garażu przy ul. (...) w S.. Przy garażu zaparkowany był pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do jego kuzyna B. K. (1), który widząc, iż M. K. zamierza wyjechać z garażu postanowił przestawić swój pojazd o kilka metrów. M. K. w tym samym czasie wyjeżdżał tyłem z garażu uderzając po chwili tylną częścią swojego pojazdu w prawy przedni błotnik pojazdu B. K. (1). Jego pojazd zatrzymał się częściowo na posesji numer (...) na betonowym podjeździe do garażu, a częściowo na działce gruntowej numer (...) Bp stanowiącej dojazd do posesji, która to działka nie jest ani drogą publiczną, strefą zamieszkania ani strefą ruchu, lecz zurbanizowanym terenem niezabudowanym bez przeznaczenia. M. K. wówczas zobowiązał się do naprawienia szkody B. K. (1), lecz B. i B. K. (2) – ojciec tego ostatniego - nie zgodzili się na to i zawiadomili pogotowie (...). W oczekiwaniu na przyjazd Policji M. K. wyciągnął odkurzacz pod pozorem, że będzie sprzątał samochód.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K., k. 128-129,
- zeznania świadka B. K. (1), k. 61v, 99v-100,
- zeznania świadka B. K. (2), k. 56v, 96-97,
- zeznania świadka N. M. (K.)z, k. 66, 102
- protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną, k.
- akta (...),
- pismo z (...), k. 157-161.
- pismo Straży Miejskiej w S., k. 151.

M. K. ma 34 lata. Jest on bezdzietnym kawalerem. Posiada wykształcenie zawodowe – jest lakiernikiem samochodowym. Zatrudniony jest w (...) osiągając dochód w wysokości 2.000 złotych miesięcznie. W przeszłości był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz wymiarowi sprawiedliwości.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 21, 95
- dane osobowopoznawcze, k. 24,
- karta karna, k. 25-26,
- odpisy wyroków, k. 34-48.

Oskarżony M. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W trakcie oględzin miejsca zdarzenia wyjaśnił, iż jego pojazd znajdował się przed wjazdem do garażu, a pojazd B. K. (1) stał. Stwierdził, że szykował pojazd do odkurzania i wówczas usłyszał dźwięk świadczący o zderzeniu. To B. K. (1) pojazdem marki M. otarł się o jego pojazd O. (...).

W ocenie Sądu okoliczności złamania przez oskarżonego M. K. zakazu prowadzenia pojazdów nie budziły wątpliwości, gdyż fakt prowadzenia przez niego w chwili zdarzenia samochodu marki O. (...) został potwierdzony przede wszystkim zeznaniami B. K. (1) oraz B. K. (2), co do których wiarygodności Sąd nie miał żadnych wątpliwości, szczególnie iż logicznym było, że skoro pojazd należący do oskarżonego zderzył się z pojazdem B. K. (2) to oba te pojazdy musiały być wcześniej w ruchu, a nikt inny nie kierował pojazdem O. (...). Również w kwestii usytuowania pojazdów po kolizji zeznania świadków zasadniczo odpowiadają prawdzie, gdyż zostało to udokumentowane w sprawie (...) przez przybyłych na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji. Wątpliwości Sądu powstały jednak w kwestii dotyczącej charakteru gruntu, na którym doszło do przedmiotowego zdarzenia, co miało istotne znaczenie z punktu widzenia przyjętej przez prokuratora w akcie oskarżenia kwalifikacji prawnej, a mianowicie m.in. z art. 180a kk. Dla wypełnienia znamion tego przestępstwa koniecznym jest aby sprawca kierował pojazdem mechanicznym na drodze publicznej w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Wbrew temu, co starał się wskazywać B. K. (2), iż dojazd do posesji przy ul. (...) stanowi drogę publiczną, bo jest on oznaczony tablicą z nazwą ulicy, to dojazd ten nie ma jednak takiego statusu. Ustalono, że dojazd ten jest działką o numerze (...) i nie stanowi drogi publicznej, strefy zamieszkania ani strefy ruchu, lecz zurbanizowany teren niezabudowany bez przeznaczenia. Przeprowadzono także w tym celu oględziny miejsca zdarzenia, gdzie nie ma umieszczonych żadnych znaków informujących o strefie zamieszkania oraz strefie ruchu (vide art. 2 pkt 16 i 16a ustawy Prawo o ruchu drogowym). Również informacja uzyskana z Miejskiego Ośrodka (...) wykazała, że nie jest to działka drogowa, a Zarząd (...) w S., do którego zarządu należą drogi Gminy M. S. będącej właścicielem działki numer (...) nie zarządza dojazdem do posesji przy ul. (...) w S. (k. 156). Z tych względów należało rozpatrywać czyn B. K. (1) wyłącznie z punktu widzenia złamania zakazu sądowego kierowania pojazdami mechanicznymi.

W tym miejscu należało wskazać, iż Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jakoby samochód wyprowadził jedynie po to, aby posprzątać jego wnętrze. Gdyby tak było nie byłoby konieczne wyjeżdżanie poza obręb posesji, a dokładnie betonowy podjazd do garażu i wjeżdżanie na działkę numer (...) stanowiącej dojazd do tejże posesji. Nadto, jak wskazał B. K. (1), w jego ocenie oskarżony, gdy wiedział, iż przybędzie patrol Policji wyciągnął odkurzacz, aby stworzyć pozory, iż nigdzie nie zamierzał odjeżdżać przedmiotowym pojazdem, szczególnie że pojazd jego był czysty, na co zwrócił uwagę chwilę później funkcjonariusz Policji. Ponadto, w świetle zasad doświadczenia życiowego, gdy powstał spór co do sprawcy kolizji, nielogiczne było zachowanie oskarżonego, który przystąpił do odkurzania samochodu nic nie robiąc sobie ze zdenerwowanych kuzyna i stryja, którzy byli obok.

Ustalając stan faktyczny, jak wskazano to powyżej, oparto się także na dowodach z dokumentów odnoszących się do statusu działki, na której doszło m.in. do zdarzenia, które to dokumenty, jako sporządzone przez osoby uprawnione i na podstawie obowiązujących przepisów należało uznać za w pełni wiarygodne. Tak samo należało postąpić w przypadku dokumentów odnoszących się do osoby oskarżonego, w tym dotyczących jego uprzedniej karalności.

Czyn zarzucany oskarżonemu odnosi się do przestępstwa złamania zakazu sądowego opisanego w art. 244 kk oraz kierowania pojazdem mechanicznym mimo decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, czego dotyczy przepis art. 180a kk.

Jak wskazano to już powyżej, do znamion przestępstwa z art. 180a kk należy kierowanie pojazdem mechanicznym na drodze publicznej w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Sytuacja tak w realiach niniejszej sprawy nie zachodzi, gdyż oskarżony kierował pojazdem mechanicznym wbrew wydanej decyzji o cofnięciu uprawnień, lecz nie czynił tego na drodze publicznej, strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, co wykazano powyżej. Tym samym należało wyeliminować z kwalifikacji prawnej i opisu czynu kwestię dotyczącą przestępstwa z art. 180a kk.

Drugie z przestępstw wskazywanych przez oskarżyciela publicznego, którego znamiona miał tymże czynem wypełnić oskarżony opisane w art. 244 kk chroni wymiar sprawiedliwości i sankcjonuje zachowania polegające na nie zastosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności lub prowadzenia pojazdów albo nie wykonywaniu zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Trzeba podkreślić, iż dla bytu tego przestępstwa nie ma znaczenia odległość pokonana pojazdem przez sprawcę, ani cel w jakim sprawca decyduje się na kierowanie pojazdem, czy aby odbyć dłuższą podróż, czy w celu np. wysprzątania samochodu. Opisane w powyższym przepisie znamiona czynu karalnego zostały wypełnione przez M. K..

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić, iż oskarżony M. K. w dniu 13 września 2016 ok. godz.: 08.36, w S. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego wyroku Sądu (...) sygn. akt. (...) środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 03 maja 2014 roku do 03 maja 2024 roku (10) lat, oraz orzeczonego wyroku Sądu (...) w S., sygn. akt. (...) środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 18 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2017 roku (5) lat, czym wypełnił znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 244 kk.

Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy należy zatem podkreślić, że oskarżony naruszył zakaz sądowy umyślnie. W związku z powyższym Sąd przypisał winę oskarżonemu w odniesieniu do wyżej opisanego czynu, bowiem brak jest okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby jej wyłączeniem. Jednocześnie w niniejszym postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, których zaistnienie powodowałoby uchylenie bezprawności działania oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należało uznać za znaczny, gdyż swoim zachowaniem, będąc wielokrotnie karany za przestępstwo podobne, dał wyraz temu, iż w sposób lekceważący podchodzi on od obowiązującego porządku prawnego, w tym orzeczeń sądowych.

Nie ulega wątpliwości, iż stopień winy oskarżonego był znaczny, ponieważ jego zamiar miał charakter przemyślany, gdyż miał czas i sposobność rozważenia skutków i konsekwencji podjętego działania, a mimo tego nie odstąpił od prowadzenia samochodu.

Wymierzając karę sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego przede wszystkim fakt jego dotychczasowej karalności i to za przestępstwa podobne kwalifikowanego z art. 244 kk, co wskazuje, iż jest on osobą zdemoralizowaną, która nie wyciąga wniosków z uprzednich skazań i to na kary pozbawienia wolności.

Sąd nie znalazł okoliczności znacząco przemawiających na korzyść oskarżonego poza tym, iż w chwili obecnej pracuje zarobkowo i prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Powyższe okoliczności – zdaniem Sądu – świadczą o tym, iż orzeczona wobec oskarżonego kara 8 miesięcy pozbawienia wolności, będzie dla niego karą wymierną i sprawiedliwą, która powinna wywrzeć na nim przede wszystkim wychowawczy wpływ, poprzez uświadomienie mu nieopłacalności postępowania sprzecznego z porządkiem prawnym, a także powinna spełniać swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, poprzez wykazanie, iż nagminnie popełniane występki w postaci nieprzestrzegania zakazów sądowych są przez państwo ścigane i karane z należyłą surowością.

Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd zastosował przepisy obowiązujące do dnia 31 maja 2017 r., gdyż były one względniejsze dla oskarżonego z racji tej, iż w związku z czynami z art. 244 kk popełnionymi do tej daty nie zachodzi konieczność orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów.

Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia M. K. od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, a to z uwagi na jego dobre możliwości zarobkowe i osiągnięte obecnie dochody, w związku z czym na podstawie art. 627 KPK zasądził je od oskarżonego.